N°. 93. A°. 1838.

WOENSDAG, den 28sten NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 25 November 1838.

Door Z. M. den Koning, is bij besluit van den 7den Augustus 1838, No. 90:

1°. Goedgekeurd en bevestigd, de op den 22sten September 1837, gedane aanstelling van HENDRIK SIMON ABENDANON, tot *Tweede Luitenant* bij de Schutterij van *Paramaribo.*

2°. Goedgekeurd het op den 22sten November 1837, verleende *eervol* ontslag aan JOEL HEINRICH IMTHURN, als *Eerste Luitenant Adjudant* van den Gouverneur Generaal.

3°. Goedgekeurd en bevestigd, de op den 10den Augustus 1837, gedane aanstelling van CHRISTOFFEL STEINMEIJER GORSIRA, tot *Tweede Luitenant* bij de Schutterij van *Curaçao.*

4°. Goedgekeurd het op den 19den Junij 1837, verleende *eervol* ontslag aan J. A. DE LIMA, als *Tweede Luitenant à la suite* bij den Landstorm van *Curaçao.*

De Kapitein Adjudant,
B. H. ESSER.

Administrative Policie.

Namens den Procureur Generaal *ad interim,* der Kolonie *Suriname,* wordt het Publiek verwittigd dat de Passage van de *Waterkant,* tusschen de *Oranje-* en *Kromme Elleboog Straten,* tot nader zal worden afgesloten.

Paramaribo, den 27 November 1838.
CHs. LIONARONS,
1ste *Assistent.*

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den 4den October 1838.*

Nederlanden.

AMSTERDAM, 30 September.

In de *Bredasche Courant* van 25 September, lezen wij onder het opschrift, FRANSCH-ENGELSCH ALLIANTIE:

Een onbeduidend geschil tusschen Frankrijk en den Mexikaanschen staat heeft aanleiding gegeven tot het sluiten der havens van dien staat der nieuwe wereld, hetgeen, zoo als altijd, eene menigte van bezwaren medebrengt voor andere landen die met den geblokkeerden staat in betrekking staan. Het dagelijksch verkeer maar vooral de handel, lijdt onder zoodanigen toestand, die dikwijls niet minder uitputtend is, dan een kortstondige oorlog. Het liet zich aanzien, dat men ten gevolge de naauwe alliantie tusschen Engeland en Frankrijk daarbij lijden zoude, anderdeels dat er moeijelijkheden moesten rijzen, die voor Engeland in deze oogenblikken minder welkom moeten zijn. Nadat toch de Mexikaansche havens zijn gesloten geweest, schijnt men het in Engeland moede te worden, en nu hoort men klagten aanheffen in dat land, waar men voor zich alle vrijheid begeert, maar die aan anderen dikwerf misgunt. Het is als of de nationale leuze: *Rule Brittannia* enz. bij alle volken der wereld in uitoefening moet gebragt worden, als of de Engelsche vlag de wet moet voorschrijven aan al de volken op de oppervlakte der aarde verspreid. Het gerucht, dat de in beslag neming der *Vixen* op de Circassische kust gemaakt heeft, en waarop de Engelsche handelstand telkens terugkomt in het Parlement, ofschoon het boven bedenking was dat de Russen in hun regt waren, heeft weêrklank gevonden in de nieuwe wereld, en men schijnt, doch op mindere schaal, te beproeven om het systema te doen doorgaan, dat ondanks den staat van blokkade, wettiglijk aangekondigd, de Britsche handel het regt heeft om die blokkade te schenden bij uitzondering. Wij zullen hier niet op de eerste beginselen van het aangenomen volkenregt in vroegeren tijd terugkomen, om te bewijzen dat de staat van blokkade een wettig dwangmiddel is; maar wij willen hier terugwijzen op hetgeen nog maar luttel jaren geleden ten onzen opzigte voorviel, toen de Engelsche schepen al onze havens sloten en onze bodems opbragten zonder eenig onderscheid of oogluiking; en bij voorkeur jagt maken op koopvaardijvaartuigen. Of het met voorkennis van de Britsche regering geschied zij, dat de proef genomen is in de nieuwe wereld, om de sloep *Gualpan*, welke van Tampico afvoer, het Fransch blokkade-eskader te doen braveren, met den Britschen consul aan boord, het zij dit slechts bij oogluiking is toegelaten: het zou niet te verwonderen zijn, of er zal hemelhoog ophef gemaakt worden van een in wezenlijkheid onbeduidend voorval, waarbij niemand lijdt, dan de reeds sedert eenigen tijd verzwakte en nog dagelijks verzwakkende Anglo Gallische alliantie. Maar die oogenschijnlijk onbeduidende voorvallen kunnen bij opvolging eenen grooten invloed uitoefenen op den algemeenen toestand van ons werelddeel en wel eens ten gevolge hebben de eindelijke en algeheele ontbinding dier vereeniging tusschen Engeland en Frankrijk, welke door zoo vele groote staatslieden als monsterachtig is uitgekreten, en die ongetwijfeld door Lodewijk Philips uit noodzwang wordt vastgehouden, ten einde zich daardoor des te gemakkelijker te kunnen vestigen, door den tijd van buitenlandschen vrede te benuttigen om binnenslands de partijen te bevredigen; en door het Engelsch ministerie, ten einde voor den handel eenen uitweg in Belgie en Spanje te hebben en zoo veel doenlijk Rusland te bedreigen. Wanneer echter, volgens het gerucht, de admiraal Brown met eenige ten oorlog toegeruste vaartuigen gelast wordt om de kustvaarders te beschermen tegen de aanrandingen van het Fransche blokkade-eskader, dan is het te vermoeden, dat de zoo innige vriendschap tusschen de beide staten wel eens nog meer zal bekoelen en eindelijk in vijandschap zou kunnen veranderen. Men vindt ook in de aanspraak van koningin Victoria bij de proragatie des parlements met geen enkel woord gewaagd van die vaak zoo hoog opgevijzelde vriendschap met Frankrijk, die meermalen naar praalerij geleek. Reeds heeft de toestand van het Oosten dienaangaande bezorgdheid verwekt; ook de bezetting van Afrika heeft daartoe het hare toegebragt; de blokkade van den mexicaanschen staat zal misschien de laatste breuk aanbrengen, waarna die alliantie niet lang meer bestaan kan. Vooral is het daarvoor te houden, dat de oprigting van een bisdom, onder 's Pausen goedkeuring in Afrika, een doorn in het oog is van Engeland, dat altijd met leede oogen die in bezitneming heeft aangezien: maar nog altijd gehoopt heeft, om als de grond vruchtbaar en rustig gemaakt was, er eene engelsche kolonie van te maken. Wat dan ook het doel des Franschen konings wezen moge, het zij om inderdaad aan ettelijke verongelijkte Franschen regt te verschaffen, het zij om onder een gezocht voorwendsel aan den prins van Joinville eene gelegenheid te bezorgen om krijgslaurieren te plukken, wij gelooven dat de gezegde staat van blokkade geene andere gevolgen voor ons werelddeel zal hebben, dan eene meerdere toenadering van Frankrijk tot de staatkunde der vastelandsmogendheden tegenover Engeland, zonder ontbranding van oorlog.

Duitschland.

FRANKFORT, 28 September.

Lieden, welke wij met vollen grond onderstellen goed onderrigt te wezen, verzekeren dat het geval wegens den brief des Keulschen aartsbisschops aan Z. M., waarvan in de nieuwsbladen zoo veel tegenstrijdigs is gemeld, zich aldus heeft toegedragen. De aartsbisschop lijdt reeds sedert langen tijd aan eene kwaal in den onderbuik, die, bij de toenemende zwaarlijvigheid, ten gevolge van gemis aan vrije beweging, met iederen dag hinderlijker wordt. Hij moet zich derhalve regtstreeks tot den Koning hebben gewend met het verzoek dat, aangezien zijne gevangenschap nu reeds tien maanden heeft geduurd en deze staat van opsluiting zijne gezondheid meer en meer ondermijnt, er eindelijk maatregelen mogten worden genomen om zijne zaak langs den weg der regten tot een einde te brengen. Hierop moet hem door den minister von Altenstein in naam des konings geantwoord zijn geworden, dat, indien gemis aan vrije beweging voor zijne gezondheid nadeelig is, Z. M. bereid is hem te vergunnen naar zijne familie te Munster terug te keeren, maar dat hij eerst moest beloven zich van alle gemeenschap met de geëxalteerde partij te onthouden en ook terstond naar Minden in gevangenschap terug te keeren, zoodra hem van wege het gouvernement daartoe het bevel mogt toekomen. De aartsbisschop moet echter dit aanbod hebben afgewezen, daarbij verklarende dat hij eene algeheele afdoening zijner zaak verlangt, maar geen nieuw, eindeloos uitstel ook begeert hij van Z. M. geene genade, maar slechts regtvaardigheid van Frederik den regtvaardigen. Naar men verzekert moet de briefwisseling hierbij zijn blijven steken.

— In eene reeks te Berlijn ontvangen nommers van het Turksche regeringsblad, *Takwini Wakajii*, hetwelk met den 1sten Augustus reeds zijn achtsten jaargang is ingetreden, leest men onder anderen de volgende artikelen, waarbij de reeds langs andere wegen bekende uitzeiling der vloot en de benoeming van eenen nieuwen pacha in Tripoli, aan het Turksche volk worden bekend gemaakt.

»Met het doel om de maritime kennis en oefeningen der zee-troepen te vermeer-

deren en te verbeteren, en tevens aan de kust landen, alsmede aan de eilanden der Middellandsche Zee, van Lemnus af tot Rhodus, het behoud der wettelijke orde en de rust en welvaart der onderdanen te verzekeren, heeft Z. H. ook in dezen jare den Kapudan pacha met twintig groote en kleine schepen van de vloot des Groo ten Heers naar de genoemde streken doen vertrekken. Hij is den 6den der vorige maand onder zeil gegaan.

» —*Hassan* pacha, Ferik der linie troepen, werd, nadat hij een tijd lang op de vloot des Grooten Heers en in het arsenaal werkzaam was geweest, met de waardigheid van stadhouder van Tripoli in Afrika bekleed; dewijl Z. H. hoopte, dat deze beambte zijne omtrent de scheepvaart en militaire zaken verworven kennis, zoude aanwenden tot eene goede organisatie en besturing van het pachalik Tripoli, en tot de handhaving van de rust van deszelfs bewoners. Maar deze hoop was ijdel. *Hassan* liet van de eerste tijden van zijn bewind af aan verregaande onbekwaamheid en achteloosheid blijken. Hij zorgde niet eens genoegzaam voor het levensonderhoud en de overige behoeften der troepen, die in grooten nood geraakten, en ook waren de bewoners van het pachalik zelven met hem ontevreden. Daar hierdoor nu de afzetting van *Hassan* noodwendig was geworden, zoo heeft Z. H. den regtschapen, bekwamen en oordeelkundigen gewezen stadhouder van Schehrsor, *Ali-Oschkar* pacha, tot wali van Tripoli benoemd. *Hassan* heeft schriftelijk bevel ontvangen om naar Konstantinopel te rug te keeren en *Oschkar* zal dezer dagen naar zijne bestemming vertrekken."

De Turksche courant berigt voorts, dat ten gevolge eener plaats gehad hebbende kruid ontploffing in het nieuwe laboratorium te Konstantinopel, een muzelman en vijf raja's het leven verloren hebben. De Sultan had de kinderen van den omgekomen Mahomedaan (die een maartelaar (*Schehid*) genaamd wordt, omdat hij voor de belangen van Z. H. lijf en ziel ten offer had gebragt) eene jaarlijksche gratificatie geschonken.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 13 September.

De schouwburg alhier, Astley's théatre genaamd, en gewoonlijk toegewijd aan de vertooning van zoodanige stukken, welke met behulp van bijzonder afgerigte paarden uitgevoerd worden, levert thans een bewijs op, hoe veel de mensch vermag in het heerschappij voeren, zelfs over de wildste dieren. Er wordt thans een stuk vertoond, genaamd *The Brute Tamer of pompeje, or the Licing Lions of the Jungle*, welk stuk opzettelijk gemaakt is voor eene verzameling van wilde dieren, onlangs uit Amerika gekomen en met ongeloofelijk veel moeite getemd. Derzelver eigenaar, de heer *van Amburg*, vervult de rol van *Valerius*, een Romeinschen renegaat, die, gevangen genomen en door den keizer ter dood veroordeeld, voor de wilde dieren geworpen wordt. Eerst wordt hij opgesloten in een groot hok, waarin zich een leeuw, eene leeuwin, eene tijgerin en een luipaard bevinden, daarna in een ander, waarin twee leeuwen, eene tijgerin, en drie luipaarden zijn, die allen zoodanig door hem getemd en aan zijnen wil onderworpen zijn, dat zij hem niet alleen geen kwaad doen, ook dan niet, wanneer hij zijn hoofd geheel in den muil der leeuwen steekt, maar ook met hem spelen, al zijne bevelen volbrengen, en zich zelfs, ofschoon met veel moeite, weerhouden een lam, dat hij hun voorhoudt aan te raken.

Voordeel van het gebruik van zout bij de veeteelt.

Zie hierover het nut van het toedienen van zout aan het slagtvee en over de wijze van toedienen deszelven eenige bijzonderheden, welke ons niet onbelangrijk toeschijnen om mede te deelen. Het is een thans in Engeland aanwezige Noord-Amerikaansche planter, die deze waarnemingen in de volgende bewoordingen heeft ter neder gesteld: »Ik weet niet of men in Engeland algemeen bekend is met de voordeelen, welke men trekken kan uit het gebruik van zout, ter vetmesting van rundvee. In Amerika houden wij het zout voor onmisbaar daartoe, en dienen het derhalve toe aan alle soort van vee. Het vee met gespleten hoef is trouwens datgene, voor hetwelk het best van alle past en waarop het de meeste uitwerking schijnt te hebben. Ook verdient opmerking, dat bij ons de paarden weinig minder gretig daar naar zijn dan de hoornbeesten, en dat diegenen van deze dieren, welke wild zijn, veel spoediger door een hand vol zout dan door eenige hoeveelheid haver worden aangelokt. Ik geloof, dat men door de uitwerkselen van het zout den veel gezonderen toestand van ons vee dan van dat, hetwelk men gemeenlijk in Engeland ziet, moet verklaren. Hoe dit ook zij, dit althans is zeker, dat het onze veel minder aan ziekten onderhevig is dan het Engelsche rundvee. Een in Amerika zeer nuttig bevonden gebruik bestaat in het mengen van een wenig zout in het hooi, wanneer men het op hoopen zet. Kort voor dat ik Amerika verliet, was al mijn hooi, terwijl het op de landerijen lag, door den gevallen regen zoodanig nat geworden, dat het tot verrotting overging. Dit zelfde hooi behandeld zijnde, zoo als ik hier onder zal beschrijven, werd na verloop van zekeren tijd even gezond als of het nimmer vochtig ware geweest. Toen ik het hooi op hoopen wilde stellen, deed ik eerst eene laag hooi, ter dikte van omtrent zes duimen op den grond spreiden en dezelve daarna behoorlijk met zout bestrooijen; op deze laag legde ik eene tweede hoeveelheid hooi, welke al mede goed met zout werd bestrooid; deze behandeling zette ik voort tot dat al het hooi was opgehoopt. In dezen toestand bleef het hooi tot dat het aan het vee werd aangeboden; ik bevond als dan tot mijne groote voldoening, dat wanneer ik het de beesten voorlegde, zij wel verre van het te verwerpen, hetzelve greetiglijk en met meer dan gewonen honger nuttigde; daarna ook eenig hooi, waaronder geen zout was gemengd, aan het rundvee voorgelegd hebbende, ontwaarde ik, dat zij de voorkeur gaven aan het met zout vermengde hooi."

(*Curaçaosche Court, van 20 October.*)

Advertentien.

(41214) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof, van den Slaaf *Louis*, aankomende A. C. MEIJTT.

Deze Executive-verkooping zal plaats vinden, op *HEDEN* den 28sten November 1838, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

De processen-verbalen van arrest of inbeslagneming, liggen ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voorneld.

Paramaribo, den 28 November 1838.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de kleine Zaken,

ABM. FERNANDES JR.

Degenhard & Kramer

(41223) bieden tegens *civiele prijzen*, te Koop aan;

Aardappelen, Boter, Saucijsjes, Worst, Rolpens, Ossentongen, Haring, Hammen, Saucijs de Bologne, Zalm in blik, Lengvisch, kippen Stokvisch, Rookspek in kwart tonnen, Osschaasjes in vaten.

Theeën en Specerijen in soorten, Rozijnen, Corenten, Amandelen, Vijgen, Olijven, Augurken, Vermicelli, Macaronie, Kandijsuiker, Sago, gedroogde Vruchten, in stoopen, Banket en Suikergoed, Tafel-Beschuit.

Genever, Brandewijn, Seltzerwater, heele en halve oxhoofden Roodewijn, dito in kisten, Fijne Wijnen, Rhijn en Madera-wijn, Hollandsch Meel en 3 zaks vaten Haver.

Schoenen en Laarzen in soorten, zijden en vilten Manshoeden, Schrijf-, Post- en Gelinieerd Papier, Pennen, KOPERWERK, KRAMERIJEN, STUKGOEDEREN en vele andere *GOEDEREN*.

Paramaribo, den 26 November 1838.

Zonder Uitstel!

(41222) *HEDEN-MORGEN* ten *negen* ure, VENDU ten huize van den Heer B. PRET. SZ.

(41221) Op HEDEN, des namiddags ten *vier* ure, zullen ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, met *concurrentie* van J. H. REIJEG nom. ux., volgens conditien, berustende ter Kantore der Gezworen Klerken, Verhuurd worden:

Drie METZELNEGERS, met namen; *FLINK, HENDRIK en PANARIE*; behoorende aan den Boedel wijlen den Heer JAN LOUIS STUGER.

Paramaribo, den 28 November 1838.

E. J. S. STUGER qq.

(40059) De in vorige Couranten geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* in de *Graven Straat*, bekend onder La. F. No. 66 nieuwe Wijk; aankomende den Boedel LUCIA van BUTNER, zal alnu plaats vinden op *HEDEN*, des namiddags ten 4 uren, door- en ten Huize, van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo, den 28 November 1838.

J. C. W. BRUNINGS qq.

(39798) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal op Donderdag den 29sten dezer, des namiddags ten 4 uren, ten zijnen huize verkoopen:

Diverse *ENGELSCHE GOEDEREN* en *WINKELWAREN*, in de Courant van gisteren gespecificeerd, behoorende aan de geëxisteerd hebbende Firma van JOHN GARDNER & Co., om voor koop-rekening te sluiten.

En op Vrijdag den 30sten dezer, MORGENS 9 uren:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN en *PLANKEN*, — Alsmede de *NALATENSCHAP* van wijlen den Chirurgijn der 3de klasse J. M. PRINCE.

(40883) MEJUFVROUWEN E. en N. CURIEL, zullen de eer hebben op MORGEN avond den 29sten dezer, in de Zaal boven de WAAG, te geven;

EEN GROOT

Vocaal- en Instrumentaal CONCERT.

De ENTRÉE is *f* 5-00 per persoon.

De Billetten en het Programma zullen verkrijgbaar zijn, aan de *Watermolenstraat*, ten huize van den Heer M. M. CURIEL, van *heden* af, als ook in het Waaggebouw, op den avond van het gevene Concert.

Paramaribo, den 28 November 1838.

(40058) C. L. HIRSCHFELD van voornemen zijnde de Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten, verzoekt zijne Debiteuren ten vriendelijkste hunne verschuldigde, zoo spoedig mogelijk, *uiterlijk* voor *ultimo* December e. k. te willen aanzuiveren, dewijl hij anders genoodzaakt zal zijn, de nalatigen in regten te doen vervolgen.

Wijders biedt hij zijne nog overgebleven GOEDEREN, die zeer *nieuw* en van *goede kwaliteit* zijn, voor *civiele prijzen* TE KOOP.

Paramaribo, den 26 November 1838.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.